

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/239/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214202764
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4214202764.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, K., občan SR, zastúpený (od 11.05.2017) JUDr. Ivan Kochanský, advokát v Nitre, Farská 33, proti žalovanej: J. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. 9, K., občianka SR, zast. JUDr. Ferenc Mazács, advokát v Dunajskej Strede, Alžbetínske námestie 328/4/1094, o zaplatenie 14.500 eur (istiny) s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8C/213/2014-154 zo dňa 13. marca 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu 13.02.2014 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie 14.500,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.000 Eur od 11.10.2011 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 4.500 Eur od 13.3.2012 do zaplatenia a trov konania, ktoré mu vznikli na súdnom poplatku. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním, žalovanou a jej bývalým manželom V. J. B. došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o peňažnej pôžičke. Dňa 21.2.2011 im poskytol spoločne a nerozdielne pôžičku vo výške 14.500 Eur na prestavbu bytu, kuchyne a kúpeľne, dňa 10.10.2011 vo výške 10.000 Eur na rozbiehanie podnikania žalovanej (obchodovania s oblečením) a dňa 12.3.2012 vo výške 4.500 Eur na projektovú dokumentáciu v súvislosti s kúpou pozemku v K.. Prvú pôžičku vo výške 14.500 Eur mali vrátiť do roka, pri ostatných dvoch pôžičkách presný termín splatnosti nedohodli, peniaze mali vrátiť do roka - dvoch rokov. So žalovanou a s jej bývalým manželom bol v dobrom priateľskom vzťahu, spolu chodili na obedy do kaviarne Prestíž v Komárne 3 až 4-krát do týždňa. Po rozvode ich manželstva nastali medzi ním a žalovanou nezhody, prestal s ňou udržiavať kontakt. Písomnú zmluvu o pôžičke nevyhotovili ani v jednom prípade, pretože žalovanej a jej manželovi dôveroval, nakoľko boli dobrí priatelia. Vo všetkých troch prípadoch peniaze odovzdával žalovanej a jej manželovi v spomínanej kaviarni za prítomnosti ich spoločného kamaráta P. X.. Prvýkrát ústne vyzval manželov B. na vrátenie pôžičky v čase keď ešte boli manželia. Napriek jeho naliehaniu požičané peniaze mu vrátené neboli. Na opakované urgencie manžel žalovanej mu uhradil na pôžičke sumu 14.500,-Eur, a to dňa 28.1.2014 vo výške 7.000,-Eur a dňa 4.2.2014 vo výške 7.500 Eur. Nakoľko V. J. B. mu uhradil polovicu z poskytnutých finančných prostriedkov, vrátenia dlžnej sumy v zmysle § 657 a § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa domáha iba od žalovanej. Popri samotnom plnení žiada od nej aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na výzvu súdu prípisom zo dňa 2.5.2014 pozmenil žalobný petit v časti výšky úrokov z omeškania. Z celej dlžnej sumy navrhol priznať úroky z omeškania iba vo výške 8,75%.

2. Platobným rozkazom vo veci 8RO/13/2014-17 zo dňa 20.5.2014 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený 26.5.2014. V zákonnej 15 dňovej lehote podala proti nemu žalovaná odpor, ktorý zdôvodnila tým, že skutočnosti uvádzané v žalobe sa nezakladajú na pravde. Žalobca jej ani jej bývalému manželovi nepožičal žiadne peniaze. Nakoľko nemá voči nemu žiadnu dlžobu, žiadala, aby súd žalobu zamietol. Pre včas podaný kvalifikovaný odpor sa platobný rozkaz podľa §174 ods.2 OSP (v znení účinnom do 30.6.2016) zrušuje a súd pokračuje v konaní.

3. Žalovaná ako strana sporu uviedla, že o predmetných pôžičkách sa dozvedela až z platobného rozkazu súdu. Tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde. Na prerábku bytu si brali úver od Stavebnej sporiteľne 8.000 Eur - 9.000 Eur. Do decembra 2015 podnikala v oblasti účtovníctva, mala dostatok finančných prostriedkov, nepotrebovala pôžičku od žalobcu. Nie je pravdou, že chcela rozbehnúť podnikanie v oblasti obchodovania s oblečením z C.. V C. bola na zájazde s dcérou a kamarátkou S. S.. Nikdy nepýtala pôžičku od žalobcu, a to ani sama, ani spolu s manželom. O tom, či žalobca požičal jej bývalému manželovi nejaké peniaze, nemá vedomosť. So žalobcom boli kamaráti, spolu chodili na dovolenky, často strávili spolu víkendy. Odvtedy, čo sa s manželom rozišla, nie je v žiadnom kontakte so žalobcom. Ak sa náhodou stretnú, tak ju ani nezdraví, s jej bývalým manželom i naďalej udržiava priateľské vzťahy. Popierala aj to, že by ju žalobca pred podaním tejto žaloby akýmkoľvek spôsobom vyzýval na vrátenie sporných pôžičiek. Jediné svoje účtovníctvo vypýtal od nej prostredníctvom jej dcéry M..

4. Napadnutým (zhora označeným) rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie podanú žalobu žalobcu (v celom rozsahu) zamietol a súčasne (o trovách strán sporu voči sebe navzájom) rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie a citované ust. § 657 Občianskeho zákonníka odôvodnil nasledovne:

5. „Predmetom konania je vrátenie pôžičiek, ktoré mal poskytnúť žalobca bezúročne žalovanej a jej bývalému manželovi za trvania ich manželstva, dňa 21.2.2011 v sume 14.500,- Eur, dňa 10.10.2011 v sume 10.000 Eur a dňa 12.3.2012 v sume 4.500 Eur, z ktorej manžel žalovanej dňa 28.1.2014 uhradil žalobcovi z jeho výlučných finančných prostriedkov sumu 7.000,- Eur a dňa 4.2.2014 sumu 7.500 Eur, t.j. polovicu, poukázaním na účet žalobcu v peňažnom ústave. Manželstvo žalovanej a Mgr. J. B. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 10C/53/2013 zo dňa 10.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.5.2013. Vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) bolo vedené pod sp. zn. 5C/31/2014. Žaloba podaná manželkou došla súdu dňa 16.9.2014, konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby uznesením zo dňa 22.10.2015 pre mimosúdnu dohodu uzatvorenú dňa 30.6.2015. Počas celého konania dlžoba tvoriaca predmet tohto sporu ani jedným z manželov spomenutá nebola. Dohoda o vyporiadaní BSM bola vyhotovená advokátkou JUDr. Máriou Kanthovou, ktorú žalovaná písomne zbavila mlčanlivosti spod advokátskeho tajomstva ohľadne všetkých okolností uzavretia dohody o vyporiadaní BSM medzi ňou a jej bývalým manželom. Takýto súhlas jej bývalý manžel V. J. B. neudelil, prípisom zo dňa 20.6.2016 oznámil súdu, že advokátku JUDr. Kanthovú mlčanlivosti nezbavuje.

6. Občianske súdne konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, v dôsledku ktorej povinnosť tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je zásadne vecou strán sporu. Dokazujú sa len tie skutočnosti, ktoré zostávajú medzi stranami sporné. Podľa § 191 CSP (Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z. z.) dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Platí zásada, že každý zo strán (teda nie len žalobca, ktorý sa domáha určitého práva alebo nároku) preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a v priebehu konania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva strane sporu bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Splnenie dôkaznej povinnosti ale automaticky neznamená unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom treba rozumieť zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno a tento nepreukázala, alebo nevedela preukázať súdu. O pôžičke tvoriacej predmet tohto sporu listinný dôkaz predložený, ani vyhotovený nebol, preto pri zisťovaní skutkového stavu veci súd vychádzal iba z nepriamych dôkazov. Mal za to, že žalobca dôkazné

bremeno neuniesol, keďže poskytnutie pôžičky preukazoval jedine svedeckými výpoveďami V. J. B. a P. X. a ich výpovede súd nepovažoval za vierohodné. Bývalý manžel žalovanej má právne vzdelanie, napriek tomuto nepovažoval za dôležité pojať do predmetu BSM dlžobu voči žalobcovi, i keď vedel, že od 13.2.2014 sa vedie na súde konanie, ktorým sa žalobca domáha vrátenia pôžičky od jeho rozvedenej manželky, a to pôžičky, ktorá ich zaťažuje rukou spoločnou a nerozdielnou. Je ťažko uveriteľné, že pri poskytnutí všetkých troch pôžičiek bol prítomný ich spoločný priateľ P. X., ktorý po rozvode manželstva žalovanej udržiava kontakt iba so žalobcom a manželom žalovanej a ktorý mal vedomosť aj o tom, na aký účel boli pôžičky poskytnuté, i keď pri odovzdávaní peňazí o účele pôžičiek nehovorili. Žalobca tvrdil, že so žalovanou a jej manželom boli v blízkom priateľskom vzťahu, vzájomne si dôverovali, preto nepovažoval za potrebné o pôžičkách vyhotoviť písomnú zmluvu. Napriek tomuto, pri preberaní peňazí nielen žalovaná, ale aj jej manžel prepočítali peniaze a žalovaný, aby mal dôkaz o úhrade polovice pôžičiek, peniaze nevrátil obdobným spôsobom ak ich dostali, ale peniaze poukázal žalovanému na jeho účet. Súd neuveril tvrdeniu manžela žalovanej, že do predmetu BSM nepojali spornú pôžičku na návrh advokátky JUDr. Márie Kanthovej. Ak by tomu bolo tak, manžel žalovanej by nemal dôvod nezaviesť JUDr. Kanthovú mlčanlivosti. Navyše je ťažko predstaviteľné, že by advokátka poradila svojim klientom niečo, čo je v absolútnom rozpore s platnými právnymi predpismi, ako aj to, že manžel žalovanej s právnym vzdelaním by nezahrnul do dohody o vyporiadaní BSM sumu 14.500,- Eur, ktorú zaplatil na ich spoločný dlh a že by túto nezanedbateľnú čiastku nechcel zohľadniť pri uzatváraní dohody. Pre uvedené súd dospel k presvedčeniu, že žalovanej a jej manželovi žiadna pôžička nebola žalobcom poskytnutá, preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Toto ustanovenie CSP vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že účastník konania, ktorý v konaní úspešne, má nárok na náhradu trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, ale aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto jej súd priznal náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100% s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samotným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník“.

9. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalobca domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovie, keď požadoval aj náhradu trov celého konania v plnej výške. Súdu prvej inštancie vyčítal, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré uplatnené neboli, z ktorých dôvodov považuje rozsudok za nesprávny. Súd prvej inštancie mal za to, že v spore dôkazné bremeno neuniesol, keďže poskytnutie pôžičky preukazoval jedine svedeckými výpoveďami Mgr. J. B. a P. X., ktorých výpovede nepovažoval za vierohodné. S rozhodnutím súdu je nespokojný a má za to, že obsah svedeckých výpovedí si súd vyhodnotil svojoľne, ľubovoľne, pričom úvaha súdu pri hodnotení dôkazov musí byť opretá o zistené skutočnosti, čo sa však nestalo. Hodnotenie dôkazov má mať vždy dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní a malo by byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Žalovaná poprela pôžičky a súd jej bez ďalšieho uveril a dôvod, prečo jej uveril, v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje, čím sa tento stáva nepreskúmateľným. Žalovaná nikdy nepoprela svoj priateľský vzťah s ním a bývalým manželom, s ním sa prestala stykať až po rozchode s manželom. Táto skutočnosť svedčí o tom, že nebolo potrebné zmluvu o pôžičke vyhotoviť v písomnej forme, nakoľko účastníci zmluvy sa poznali a navzájom si dôverovali, nepriateľský vzťah medzi nimi nebol. Nie je preto daný dôvod, pre ktorý by mal on záujem sa na úkor žalovanej bezdôvodne obohatiť, žalobu podával až po márnom uplynutí výziev na splatenie dlhu. Pokiaľ svedok V. J. B. nepojal do predmetu BSM dlžobu voči nemu, hoci vedel, že sa domáha plnenia od jeho bývalej manželky, za obsah dohody predsa nemôže on niesť zodpovednosť bez ohľadu na to, či to bolo alebo nebolo na návrh advokátky JUDr. Márie Kanthovej. Svedok V. J. B. však potvrdil, že on jemu a bývalej manželke - žalovanej požičal 29.000 eur a potvrdil aj účel pôžičky zhodne ako ho uvádzal on. Potvrdil, že ešte pred rozvodom boli obaja vyzvaní na vrátenie pôžičky a teda žalovaná sa nemohla dozvedieť o existencii pôžičky len z doručenia platobného rozkazu. Potvrdil, že jemu zaslal spolu 14.500 eur, čo bola polovica zapožičanej sumy a to poukázaním na účet, nakoľko je to pre neho bežný spôsob úhrad. Skutočnosti uvádzané týmto svedkom nemôžu spochybňovať vierohodnosť jeho svedeckej výpovede tak, ako to skonštatoval súd prvej inštancie. Na veci nie je nič nevierohodné, keď bol pri odovzdávaní peňazí prítomný aj

svedok P. X., ktorý skutočnosti súvisiace s pôžičkou peňazí popísal zhodne ako on a svedok V.. B.. Vzhľadom na doposiaľ vykonané dôkazy má za to, že bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke peňazí a bola nesporne preukázaná nielen výška pôžičky, ale aj jej účel. Oproti týmto dôkazom nebol žalovanou produkovaný žiaden dôkaz na potvrdenie jej skutkovej obrany, napriek tomu súd prvej inštancie žalovanej uveril a žalobu zamietol. V konaní pred súdom prvej inštancie bez svojej viny nemohol uplatniť návrh na vykonanie dôkazu, a to výsluchom svedkyne V.. S. S., nakoľko nepoznal jej adresu, pričom sa jedná o osobu, ktorá bola so žalovanou a jej dcérou v novembri 2011 v Turecku. Táto svedkyňa svojim čestným vyhlásením potvrdzuje ním a bývalým manželom žalovanej uvádzané skutočnosti, že neboli na zájazde, ale bola žalovaná nakupovať vzorky oblečenia pre možnosť ďalšieho predaja v Slovenskej republike; svedkyňa navrhuje vypočuť. Taktiež predkladá adresu obchodnej spoločnosti, kde boli v Turecku nakupovať i predložený dôkaz spochybňuje vierohodnosť výpovede žalovanej a svedkyne M. B. a potvrdzuje ním uvádzané skutočnosti týkajúce sa účelu pôžičky. Pre úplnosť zistenia skutkového stavu predkladá výpis pohybov z jeho účtu, z ktorého je zrejme, že má dostatok finančných prostriedkov k poskytnutiu pôžičky. K odvolaniu žalobca pripojil čestné vyhlásenie V.. S. S. zo dňa 10.05.2017, kópiu vizitky tureckého obchodu a kópiu výpisu o pohybe na účte vo VÚB banke v mesiacoch 1-2/2011 (uvedené len číslo účtu, bez mena).

10. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň požadovala priznanie náhrady trov odvolacieho konania vo výške 100%. S tvrdeniami žalobcu v odvolaní nesúhlasí a má za to, že nie sú podložené relevantnými dôvodmi opodstatňujúcimi zrušenie či zmenu prvostupňového rozsudku. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru o neexistencii pôžičky a podrobne uvádza aj dôvody, na základe ktorých považoval výpovede žalobcu a menovaného svedka za nevierohodné, ako aj dôvody, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobca dôkazné bremeno neunesol. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že tvrdeniam žalobcu a ani zjavne účelovým výpoveďami svedkov neuveril, čo odôvodnil konkrétnymi okolnosťami prípadu, ktoré sa absolútne priečia zdravému rozumu, či bežným životným zvyklostiam. Pokiaľ jej žalobca vyčíta, že neprodukovala žiaden dôkaz, poukazuje na skutočnosť, že v civilnom procese neexistuje negatívna dôkazná povinnosť; má však za to, že práve vykonanými výsluchmi žalobcom navrhnutých svedkov bola v konaní preukázaná neexistencia žalobcom uplatňovaného nároku. Niet žiadnych pochybností o tom, že súd prvej inštancie svoj rozsudok riadne odôvodnil, výsluchy svedkov v konaní nevyhodnotil svojvoľne či ľubovoľne, práve naopak, na základe dôsledne vykonaných dôkazov dospel k logickým a správny skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku vyniesol vecne správny rozsudok. Žalobca žiadnym vierohodným spôsobom nepreukázal ani to, že by v čase údajného poskytnutia pôžičky či pôžičiek disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami na ich poskytnutie, čo spôsobuje taktiež závažné pochybnosti o tom, či mohli byť poskytnuté. Skutočný dôvod podania žaloby je ten, že bývalý manžel V.. B. jej bol povinný vyplatiť z BSM necelých 15.000 eur a s pomocou žaloby podanej jeho dlhoročným priateľom K., t.j. žalobcom, chcel od nej touto formou získať peniaze späť; tvrdí, že žalobca a V.. B. sú v súvislosti s týmto konaním vlastne komplicmi. Žalobca počas konania osobu pod menom V.. S. S. ani nespomínal a ak predsa áno, netrval na jej výsluchu; súdu ani nepreukázal, aké relevantné kroky podnikol pre zistenie jej adresy, keď ani od súdu nežiadal to, aby túto zistil v rámci svojej kompetencie. Má za to, že v zmysle zásady koncentrácie konania predmetný návrh žalobcu na dokazovanie v tomto štádiu konania je už neprípustný. Návrh žalobcu na dokazovanie v tomto smere nespĺňa ani podmienky ust. § 366 CSP. Uvedené obdobie platí aj pre dôkazy priložené žalobcom k odvolaniu, z povahy ktorých dôkazov vyplýva, že tieto žalobca mohol predložiť počas celého prvostupňového konania a ak tak neurobil, musí znášať následky s tým spojené. Z uvedených dôvodov odvolaciemu súdu s úctou navrhuje, aby na dôkazy z odvolania neprihliadal ako na relevantné dôkazy. V súvislosti so základom žalobou uplatneného nároku a s právnou silou nepriamych dôkazov sa podľa nej natíska ešte jedna dôležitá otázka, a to dôsledok prípadného vyhovenia žaloby. Ak by súd žalobe predsa vyhovel, založil by nebezpečný precedens pre budúce potenciálne spory s obdobným právnym základom a dôkaznou situáciou. Ak by totiž súdnou praxou bolo prijaté, že na preukázanie poskytnutia nemalej sumy pôžičky tej ktorej osobe postačuje výpoveď zrejme so žalobcom spriaznených a zaujatých osôb, pričom inak okolnosti prípadu svedčia pre neexistenciu pôžičky, potom by takýto úspech žalobcu mohol mať nevydané následky pre žalovaných; verí preto, že si odvolací súd uvedomuje uvedené možné riziká a bude sa striktne riadiť zásadami dokazovania v civilnom procese.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu a skutkovým stavom sporu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a dospel k záveru, že napadnutý

rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, pričom súčasne o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 CSP rozhodol tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (zásadné dôvody zvýraznené), v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti aj s ohľadom na odvolacie dôvody poukazuje na to, že

- uplatňované nároky musel žalobca v spore preukázať nad akúkoľvek pochybnosť,
- návrhy žalobcu z podaného odvolania na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní označenými listinnými dôkazmi a výpoveďou svedkyne považoval za nedôvodné v zmysle ust. § 366 CSP, keď poukazuje na vyjadrenie žalovanej k tomuto procesnému návrhu v jej vyjadrení k odvolaniu, s ktorými názormi žalovanej sa stotožňuje,
- považuje zo strany žalobcu ako veriteľa za nelogické (rozporuplné), pri tvrdených pôžičkách ako spoločných žalovanej s jej ex manželom, aby svoju žalobu podával výlučne voči žalovanej, napriek tomu, že by mu ex manžel žalovanej prípadne časť pôžičiek vrátil, nakoľko si zhorší postavenie pri vymožení svojich nárokov,
- pokiaľ Mgr. Ivan Szűcs mal byť spoludlžníkom (solidárnym dlžníkom) na žalobcom označených pôžičkách a nie je v tomto spore žalovaný, potom jeho vierohodnosť svedka vylučuje už tá skutočnosť, že ako nežalovaný (spolu) dlžník má záujem na takom výsledku sporu, kde bude zaviazaná len samotná žalovaná,
- žalobca napriek výzve súdu nepreukázal samotný predpoklad pre poskytnutie tvrdených pôžičiek a to dispozíciu s označenou finančnou hotovosťou, o ktorej tvrdí, že ju žalovanej mal poskytnúť ako pôžičku, rovnako nepreukázal výzvy žalovanej,
- vypočutý svedok Anton Édes ohľadom svojho vzťahu k žalovanej uviedol, že túto len pozná, svoju prítomnosť pri výzvach žalobcu voči žalovanej nepotvrdil a rovnako nepotvrdil ani to, aká bola dohoda ohľadom doby vrátenia pôžičiek, pričom ide o svedka, ktorého žalobca označil za jeho obchodného partnera a ktorému ručí svojou nehnuteľnosťou na jeho úvere, čo vierohodnosť tohto svedka pre (priateľský a závislý) pomer k žalobcovi spochybňuje, keď na 3. pôžičku si spomenul až po poznámke žalobcu,
- tretia označená pôžička zo dňa 12.03.2012 mala byť poskytnutá už po uplynutí jedného roka od poskytnutia prvej pôžičky, čo pri omeškaní so splatením pôžičky robí túto ďalšiu pôžičku nelogickou (ďalšia ústne dojednaná pôžička dlžníkom v omeškaní),
- nelogickými predmetné pôžičky robí aj tá skutočnosť, že samotný žalobca uviedol, že sám mal dlhy
- záväzky, a že
- žalobca pôvodne uvádzal trvanie všetkých pôžičiek na 1 rok, neskôr na 1-2 roky, pričom presný termín vrátenia stanovený nebol.

Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).